

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא סא.

מסורת הש"ס

(ח) מדות פ"ד מ"ו, (ז) לקמן
 (ט, ג) בס"ח לימא, (ד) בס"ח:
 לשכב ולישב.

תורה אור השלם

1 הַיָּצִיעַ הַתְּחִלָּה חָמֵשׁ
בָּאָמָה רָחֵבָה וְהִיכָנָה שֵׁשׁ
בָּאָמָה רָחֵבָה וְהִיכָנָה שֵׁשׁ
שֶׁבַע בָּאָמָה רָחֵבָה בִּי
מִגֻּרְתָּה נָתַן לִבִּית שָׂבִיב
חֻצָּה בְּלִבָּי אֲתוֹן בִּקְרוֹת
הַבֵּית; מִלִּכְסֵי א ו 1
וְהִצְלִיעַ צֹלַת אֵל צֹלַת
שְׁלוֹשׁ וְשִׁלְשִׁים עֲנָמִים
וְבֹאֵת אֶבְרָא בִּקְרֵי לִבִּית
לְעֻלְעוֹת שָׂבִיב אֶבְרָא לְדֹת
אֲחֹחִים וְלֹא יִחָדֵל אֲחֹחִים
בִּקְרֵי הַבֵּית; וְהִיכָנָה מֵאו
רָחֵבָה עֲנָה אֲתוֹן אֲרָךְ
וְקֵנָה אֲחֹד אֲתוֹן וְכִין
תֵּאִים חֲמֵשׁ אֲמֹת וְסָף
הַשֵּׁר מֵאֻל אֲמֹת הַשֵּׁר
מִבֵּית עֲנָה אֲתוֹן;
וְיִחָדֵל מ 1

גליון הש"ס

מתני' לא מבר יציע. ע"י
בהרא"ש נפ"י נדרים דף נו
ע"א ד"ה וקס"א:

מוסף תוספות

א. ואלי הםם היצנים ההיכל
ב. שמשל צדדים וכן
שלשים ושלש מדרגות
במסכת מדרת (פ"ד מ"ג)
ג. מנע"ל. [פ"ג כותל
ההיכל שמפסיק
ההיכל אתו, וכחל התא
[ש]מפסיק בינו ובין
השדות הריב"ד ד. נמא.
ה. עשוב היכל התא ההיכל
והיה היה כלל מקום
שאם ין צורית כולל
החומה לחתוב בה ראשי
הקורות של התא הזה
יצר לעשות פן ירקבו. מוס'
ז. וינ. זכ. ד. וכו' וכו' התא
מאות ומחצה. ט.
ה. שהיה גרמי צד אבא
מכלל כותל. טו.
ו. מן המערכת הראשונה
היה שן ומערכת השניה
ארכה שש.

רבינו גרשום

המובחר את ה**בית**. **סחם**:
יצי. מפרש בגמ': שהיא
פתוחה לזכור. ומהו יתימא
כיון דתשימושי בבית מכור
אפי' אינו מכור: כמי שיש
לו מעקה גבוה י' טפחים.
דבר חשוב בפני עצמו לא
מכור. וכן הוא גרילין שהיו
משתמשים בגנותיהן: אפוא
דהכא הוי עליה ולא אפוא
אפוא דסוף חזקת הבתים:
דבאק חלילה. הוא פרודור
עושים בפני הבית לרועין
פרוריא: מיד אפוא. אינו

המזכר **אם** **הצית**. **סמס:** **היזיע**. בגמרא מפרש. ואינו בכלל צית אע"פ שפתוח היזיע לתוכו של צית דאריכא למימר דמיון דתשמישו לצית מכרע עם הצית אפ"ה אינו מכור: ולא אם **התאחד**. אע"פ שהוא לפנים מן הצית ופתוח לתוכו ודריסתם לצית

המזכר את הבית

שהיא פתוחה לתוכו יולא את
החדר שלפנים הימנו יולא את הגג בזמן שיש
לו מעקה גבוה עשרה טפחים ר' יהודה אומר
אם יש לו צורת פתח אע"פ שאינו גבוה י'
טפחים אינו מכור: גמ' מאי יציע הכא
תרגימו אפתא רב יוסף אמר בדקא חלילה
למאן דאמר אפתא לא מזדבנא כ"ש בדקא
חלילה לא מזדבנא למ"ד בדקא חלילה אבל
אפתא מזדבנא תאני רב יוסף שלש שמות
יש לו יציע צלע תא יציע דכתיב יהיציע
התחתונה חמש באמה רחבה צלע דכתיב
יהיצלעות צלע אל צלע שלש ושלשים
פעמים תא דכתיב והתא קנה אחד אורך
וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות ואי
בעית אימא מהכא כותל ההיכל שש והתא
שש כותל התא חמש אמר מר זוטרא והוא
דהוי ארבע אמות אמר ליה רבינא למר זוטרא
לדידך דאמרת עד דהוי ארבע אמות אלא
מעתה גבי בור כדתנן לא את הבור ולא את
הדות אף על פי שכתב לו עומקא ורומא
ה"נ אי הוו ארבע אמות אין אי לא לא הכי
השתא התם הא תשמישתא לחוד והא
תשמישתא לחוד הכא אידי ואידי דרא
תשמישתא היא אי הוי ד' אמות חשיב ואי
לא לא חשיב: ולא את החדר שלפנים הימנו:
השתא יציע לא מיוזבן חדר מביעיא

שלאחורי בית דהיינו יגיע דקחשיב תא אחורי ההיכל: כותל ההיכל
ששש כו'. משנה במסכת מדות דקחשיב אורך ההיכל מן המזרח
למערב מאה אמה כותל האולם חמש כו' ומדקא חשיב תא לבסוף
ש"מ היינו יגיע: כותל ההיכל שש. עובי הכותל שלאחורי בית קדשי
הקדשים: והפא שש. חללו של תא מן המזרח למערב: וכותל
הפא. כותל מערבי שלו עביו חמש: אחר מר ווטרלא. הא דתנן
ללא מכר את היציע והוא דליכא ד' אמות ע"ד אמות חסוב בפני
ועצמו ואי לא לא: לא אם הבור. כיפא דמתני' דהמוכר את הבית
ללא מכר את היציע היא וקאמר דגם את הבור ואת הדות אינו בכלל
בית: בור בחפירה. דות בצנץ: אע"פ שכסב לו. בית זה אני מוכר
לך ועומקה ורומה דלא אתא לרבווי אלא עליות ומעקה וקרקעית
הבית שאם רצה מוכר לחפור תחת הבית לוקח מעכב עליו:
ה"פ. גבי בור דות אי הוי ד' אמות אינו מוכר ואי לא לא חשיב בפני
הבור קצר הוא: דור ודור שמשפחה אחד. שמשפחות הם תשימשין למח
דלא יגיע וצית חדא משפחה הוא הוי מקום לדירה: לא חשיב וצט
מיזדבן להדי בית: חדרי. העשוי לשמירת ממנו ואין (ה) דומה

[illegible]

המוכר את הבית. תני רב יוסף ג' שמות יש נה יגיע כלע ותא.
אזיע דקרא קאי דיזיע דמתני' כבר פירש רב יוסף גופיה
דהוי בדקא חליה וזיע דזהמ"ק לא מצינו בשום מקום שהיה עשוי כמין
מלוגות: **והצלעות צלע אל צלע.** וכסינ צהאי קרא ולא

המזכיר את הבית ^אלא מזכיר יציע ואע"פ

ה' לתוכי בלא את
לא את הגג בזמן שיש
פחים ר' יהודה אומר
אע"פ שאינו גבוה ו'
מ' מאי יציע הכא
אמר יבדקא חלילה
מזדבנא כ"ש בדקא
בדקא חלילה אבל
ב יוסף שלש שמות
יציע דכתיב י' היציע
רחבה צלע דכתיב
צלע שלש ושלשים
ותא קנה אחד אורך
אמים חמש אמות וא'
תל ההיכל שש והתא
אמר מר זוטרא יהוה
ליה רבינא למר זוטרא
וי ארבע אמות אלא
לא את הבור ולא את
ב לו עומקא ורומא
ת אין אי לא לא הכי
משישתא לחוד והא
אידי ואידי חדא
ד' אמות חשיב ואי
החדר שלפנים הימנו:
וזבדן חדר מיבעיא
לא

צִין בְּשֵׁשֶׁה כּוֹתְלֵי הַהָא וְהַמְּגֵרֶת הִיחָה חֲזִי אִמְהָ מִכָּל זָד וְהִיחָה כּוֹתֵל הַהִיכָל מִלְּמִטָּה שֶׁשׁ וּמִחֶמֶט^ט וְכִגְדָה הַמִּיכוּנָה שֶׁשׁ וְהַשְׂמָח יִיחָא דְכָל הַתְּחִיבִים הִיוּ מִרְבּוּעִים הַתְּחִיבָה חֲמֵשׁ עַל חֲמֵשׁ וְהַמִּיכוּנָה שֶׁשׁ עַל שֶׁשׁ וְהַעֲלִינָה שִׁבְעָה עַל שִׁבְעָה^י וְהָא דְתָנָן בְּזִמְנָא מִדּוּת (פ"ד מ"ד) הַתְּחִיבָה רַחֲבָה הִיא וְרוּבֵהּ שֶׁשׁ אֲחֻמֵּית שֶׁשׁ וְרוּבֵהּ שִׁבְעָה הַמְּגֵרֶת קָרִי רֹבֵד^י לְפִי שְׂהוּא עֲנִין שׁוּרָה בְּזֻלְתָּא דְרוּבֵהּ הֵייוּ שׁוּרָה כְּדָתָנָן בְּזִמְנָתָא בְּזִמְנָא דְמִיחָא (פ"א מ"א) בֵּית גְּדוֹל הִיחָה וּמוֹקֶף רוּבֵה שֶׁל אֶצֶן וּמִפְרָשׁ בְּגַמ' דְּהֵייוּ אֲלִטְוּוּתָא וְעוֹד יֵשׁ לְפָרֶשׁ דְּבִצִּית שֶׁנִּי הִיחָה יִיעִי הַתְּחִיבָה שֶׁשׁ וְהִיחָה חֲלוּקָא מִצִּית רִאשׁוֹן כְּמוֹ שֶׁמֵּצִינוּ שֶׁחֲלוּקִין תְּחִיבִים שְׁנַעֲמִיד בְּזִמְשָׁן דִּיחֻזְקָאֵל דְּכַתִּיב הָתָּם וְרוּבֵהּ הִזְלָע ד' אֲמוֹת ה"ג שִׂמָּא קָרִי הִיוּ חֲלוּקִין מִצִּית רִאשׁוֹן וּמִצִּינָא לְמִימָר דְּחָשִׁיב סְפִיר מִלְּמִטָּה:

ונו ומזדבן בְּהִי' בֵּית בְּתוּמָה וְהָלֹא סֶתֶם בּוֹר לֹא הָיָה אֲרֻבַּע אֲמוֹת רוּחַ
וּבֵית תְּשׁוּמִימָה (לְחֹדֶד) לְפִיכָר חִינּוּ בְּכֻלּוֹ בֵּית אֶ"ע דְּלֹא הָיָה ד' אֲמוֹת
לְגַבֵּי בֵּית: הַשָּׂפָא יִצְעִי. שְׁתִּשְׁמִישָׁה שׁוֹה לְגַמְרִי לְשֵׁל בֵּית אֲמֵרַת לֹא
שְׁמִישׁ לְשֵׁל בֵּית לֹא כָּל שָׁקֵן וְאֲמֵאִי אִינְטֵרִיךְ לְמִיְהֵדֵר וּלְמִיְהֵרָה:
לֹא

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פכ"ה מהל'
מכירה הל' א סמוג עשין
פכ טוש"ע ח"מ ס' ריד
סעיף א:
ב ב ג מ"י שס הל' ב
טוש"ע שס סעיף ב:
ג ד ד מ"י שס הל' א
טוש"ע שס סעיף א:

הגהות הב"ח

(א) רש"ם ד"ה חדר וכו' ואין תשמישו דומה לשל ציט: (ב) תוס' ד"ה והלגעות וכו' ולא יהיו אחריים בקירות הציט: (ג) ד"ה ואינעית וכו' ועוד לקרא דהכי מקשה צפ"ק דקדושין:

לעזי רעט"י

אפנטמ"ן [אפינטי"ן].
מבנה נמוך מאחורי
בית או בצידו.
לודר"ש [לוי"שן]. צריף.

מוסף רע"י

[illegible]

יבינו גרשום (המשך)

והיינו כי מגרעות היינו
כניסות לבלתי אחוז בקירות
הבית כדי שלא יהיו צריכין
לנקוב הכותל בשביל הנחת
הקורות שלא יהא הכותל
עני: וכן התאים. כלומר בין
כותל ההיכל עביו שש והתא
יגיע ד' אמות ברוחב דמקום
רוחב: האי תשמשתא. רבית
הוא אבל אינא גבי בית ויציע
הכותל יציע. אצטד שמיש הבית
ס' מביציא דלא מורבין: